

TISKOVÁ ZPRÁVA K PROHLÁŠENÍ ČESKOMORAVSKÉ MYSLIVECKÉ JEDNOTY A MYSLIVECKÉ KOMISE AGRÁRNÍ KOMORY ČR O REGULACI PREDÁTORŮ

(Praha, 16. 3. 2026) **Asociace soukromého zemědělství ČR, Český svaz ochránců přírody a profesní sdružení lesníků Pro Silva Bohemica důrazně odmítá prohlášení Českomoravské myslivecké jednoty a Agrární komory ČR o tom, že predátoři chránění zákonem v naší přírodě decimují biodiverzitu a je třeba je razantně zregulovat. Nejsou to predátoři, ale přemnožená spárkatá zvěř v čele s nepůvodními druhy daňkem a sikou, kdo působí každoročně škody za více jak 5 miliard na polích a v lesích. Nejsou to vlci a medvědi, ale divoká prasata, která decimují biodiverzitu. Tedy zvěř, jejíž početní nárůst se nesprávným výkonem práva myslivosti zcela vymkl kontrole.**

Českomoravská myslivecká jednota vydala dne 12. 3. 2026 spolu s Agrární komorou ČR prohlášení, v němž kritizují současnou ochranu predátorů jako je například vlk či vydra. Podle jejich vyjádření jsou to právě predátoři, kdo mohou za to, že nám z přírody mizí řada druhů.

Mezi jeden z hlavních důvodů poklesu biodiverzity patří nesprávný výkon práva myslivosti

Na tom, že u nás dochází ke znepokojivému poklesu druhové rozmanitosti, což je jeden z nejzávažnějších problémů ochrany přírody současnosti, se rozhodně shodneme. Neshodneme se však na příčinách tohoto stavu, a tudíž ani na možnostech jeho řešení. Zásadně nesouhlasíme s tím, že by šlo o důsledek nesystémových kroků v ochraně přírody v uplynulých letech. Naopak bychom rádi zdůraznili, že právě dlouhodobě nesprávný výkon práva myslivosti je jednou z významných příčin poklesu biodiverzity u nás.

Ne chráněné druhy predátorů, ale spárkatá zvěř se absolutně vymkla kontrole. Pro představu stačí pár čísel: prase divoké má normovaný (tedy optimální) stav pro Českou republiku stanovený na 11 tisíc kusů. Ve skutečnosti se podle údajů Českého statistického úřadu v roce 2023 zastřelilo cca 260 tisíc kusů, v roce 2024 cca 200 tisíc kusů. Takže jejich skutečný počet lze odhadnout přes 1 milion! Tedy stokrát více než naše krajina snese.

A právě prase divoké, všežravec, co doslova vyluxuje vše, co najde, ptáčata, mláďata drobné zvěře, obojživelníky, hlízy orchidejí atd., je dnes hlavním predátorem v české přírodě.

Normovaný stav v České republice nepůvodního daňka skrvnitého je 15,5 tisíce kusů. Ve skutečnosti se jich ale v roce 2023 i 2024 ulovilo 46 tisíc kusů. Z čehož opět po přepočtu podle oficiální metodiky MZe zjistíme, že je daněk přemnožen více jak 20krát. Obdobná alarmující situace je s přemnožením jelena siky. Šíření obou nepůvodních druhů nejsou uživatelé některých honiteb schopni či ochotni zastavit. Přitom způsobují stamilionové škody na polích, neumožňují obnovu lesů, likvidují naše přírodní drahokamy, jako jsou orchidejové bělokarpatské louky, nebo národní přírodní památky ve Slavkovském lese.

Příčinou šíření nepůvodních druhů je také snaha o možnost lovit neobvyklé trofeje cizokrajných jelenů

Úsměvně působí apel na „regulaci stavu nepůvodních druhů“. Ano, i na tomto se v obecné rovině samozřejmě shodneme. Jenže opět to jsou sami uživatelé honiteb, kteří často podporují šíření nepůvodních druhů v naší přírodě a udržují jejich vysoké stavy. Typickým příkladem je jelen sika, jehož „normovaný stav“ byl v předloňském roce 1782 kusů, ovšem každoroční odlov přesahuje 22.000 kusů! Od loňského roku je sika i na oficiálním celoevropském seznamu invazivních druhů, a právě někteří myslivci nechtějí o jeho odstranění z naší přírody a ponechání chovu pouze v oborách ani slyšet. Tak uvidíme, jak se stát k regulaci tohoto druhu, který páchá mimo jiné nenahraditelné škody na biologické rozmanitosti (viz www.casopis.ochranaprirody.cz/z-nasi-prirody/jelen-sika-klicovy-problem/) postaví.

Nechceme z krajiny zařízení pro produkci paroží a zvěřiny

Důkazy o přemnožení prasete divokého, siky, daňka a dalších druhů zvěře (jelena evropského, srnce, muflonů) vidíme každodenně. Na důsledky selhání nesprávného výkonu práva myslivosti proto opakovaně upozorňujeme a mnoho let voláme po legislativní úpravě, která by dala mnohem větší pravomoci těm, kteří v krajině hospodaří a nechovají se k ní, jak kdyby to bylo chovatelské zázemí pro několik vybraných druhů, které se dají lovit pro trofeje a zvěřinu.

Situace s přemnožením nepůvodních druhů daňka a siky a dalších druhů lovné zvěře je mimořádně vážná, obecně se vymkla kontrole, jak o tom ostatně svědčí statistiky. Každoročně stavy narůstají, daněk a sika se dále šíří do dalších honiteb.

Mimochodem, jedním z důvodů nárůstu populace vlka obecného na současných cca 300 ks je vysoký stav spárkaté zvěře, která tvoří hlavní součást jeho jídelníčku.

Chybně nastavená myslivost stojí společnost miliardy korun

Nejde ale jen o škody na biodiverzitě, ale přemnožená spárkatá zvěř působí každoročně i miliardové hospodářské škody. I ty nejstřízlivější odhady hovoří o tom, že divoká prasata, daňci, srnci, jeleni a mufloni způsobí zemědělcům a lesníkům každý rok škody za více jak 5 miliard korun (https://myslivostudrzitelne.cz/wp-content/uploads/2024/09/Skody_na_lese_VULHM.pdf). Odvážnější odhady hovoří dokonce o 8–10 miliardách. A k tomu se ještě musí připočíst náklady na zalesňování a ochranu stromků před spasením. Tedy náklady, které bychom při normálních stavech spárkaté zvěře mohli ušetřit.

Mnozí myslivci jsou si problémů s přemnoženou zvěří vědomi. Pravidelně na ně upozorňuje například i časopis Myslivost. (viz www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost-/Myslivost/2025/Listopad-2025/Myslivecka-statistika-2025) nebo i jiné profesní lesnické organizace.

Hlavní důvod poklesu biodiverzity: Nemáme zdravou krajinu

Velkým, dlouhodobě neřešeným problémem biodiverzity je pestrost naší krajiny. Mnozí „hospodáři v krajině“ bohužel tento nedobrý stav udržují či dokonce prohlubují, místo aby ho řešili. Řešení přitom existují a nejsou v rozporu s hospodářským využíváním krajiny, jak ukazují mimo jiné právě členové Asociace soukromého zemědělství ČR či lesníci Pro Silva Bohemica (<https://prosilvabohemica.cz/wp-content/uploads/2024/01/Jan-Duda-a-kol.-Prestavba-lesa-vyzaduje-lov.-2.-vydani.pdf>). Vyzýváme proto ostatní hospodáře, aby následovali těchto příkladů a snažili se v rámci svého hospodaření o pestrou, klimatickým výkyvům odolnou krajinu. Pokud se k tomu připojí i myslivci dlouhodobě udržitelným hospodařením se zvěří, věříme, že velká část problému s úbytkem druhové rozmanitosti bude vyřešena.

Českomoravská myslivecká jednota, která však dnes již zdaleka nezastupuje všechny myslivce, volá po diskuzi na půdě parlamentu za účasti ministra zemědělství a ministra životního prostředí. My s tím souhlasíme a chceme být u toho. Jako subjekty, které v krajině hospodaří a žijí. Chceme se konstruktivně bavit o skutečných problémech, co nás tíží a působí nám miliardové škody.

ASZ

Předseda ASZ Jaroslav Šebek k tomu říká: „*Za tímto prohlášením ČMMJ a AK je čiré zoufalství a pokrytectví. Obě organizace dlouhodobě brzdí potřebné změny jak v zemědělství, tak v myslivosti a brání úpravám, které povedou k většímu posílení práv vlastníků půdy a hospodářů a současně povedou k větší pestrosti, a tudíž i odolnosti přírody. Jejich podíl na zastavení potřebné novely zákona o myslivosti v minulém období bylo jejich Pyrrhovo vítězství. Jimi nadále prosazovaný model lidové myslivosti je již zcela mrtvým a příroda to dává stále více najevo. Bez skutečných změn zejména v přístupu myslivců a vůbec v organizování myslivosti se nemůže stav zlepšit, řekl předseda Asociace soukromého zemědělství ČR.*“

ČSOP

Předseda ČSOP Libor Ambrozek k tomu říká: „*Důvodem celé akce iniciované předsedou ČMMJ Janotou je zjevně snaha zakrýt vlastní selhání. Snaží se odvrátit pozornost útokem na několik nápadných druhů, ale černá a spárkatá zvěř dnes působí v lesích i na polích stonásobně větší škody. Řada myslivců si naštěstí problém uvědomuje a snaží se situaci řešit. Věřím tedy, že i vedení ČMMJ si realitu konečně přizná a postaví se k ní čelem.*“

Pro Silva Bohemica

Předseda Pro Silva Bohemica Tomáš Pospíšil k tomu říká: „*Velké šelmy vykonávají při svém návratu do české krajiny důležité ekonomické a ekosystémové služby, které naše lesy a společnost v současné situaci potřebují. Proto si přirozený návrat velkých šelem i nadále zaslouží zájem a podporu lesníků i myslivců.*“

Kontakty:

Ing. Karel Kříž, Český svaz ochránců přírody, info@csop.cz, 777 800 458

Ing. Tomáš Pospíšil, Pro Silva Bohemica, predseda@prosilvabohemica.cz, 724 523 123

Mgr. Ing. Jaroslav Šebek, Asociace soukromého zemědělství ČR, jaroslav.sebek@asz.cz, 777 032 332